

Publicerad 2007-05-29 01:26 av Erik Jansson

Jag är inte riktigt nöjd med rytmen ännu men gillar den ändå

En sten i skon

Du ville
inte såra
ville inte vilja
det du ville
- därför ljög du

du planterade ett litet korn
av smärta
i mitt oanande hjärta
som bankade så hårt
för dig

en första lögn
en undanhållen smärta
- och plötsligt
blir varje ord en lögn

en växande tumör
av undanhållna smärtor
som ansamlas
sprider
nästlar sig in
bland förhoppningar och tillit

men lögner håller aldrig tätt
tillslut
en droppe faller
och hjärtat rinner över

tumören spricker
sprider
sitt svarta jävla äckel
väller ut
i alla tomma löften
i alla ord och gester

jag ser tillbaka
på en tid av lycka

som nu är svart av smärta

dit svek var inte större

än en sten i skon:

det gör ont

man måste stanna upp och ta en paus

- och det är allt

men du

kunde inte

stå för det du gjort

kunde inte

erkänna

- ens för dig själv

därför ljög du för oss båda

och stenen nötte sönder

allt vi byggt tillsammans

du vågade inte såra

men glömde

att lögner

smärtar mest

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik Jansson med Poeter.se id #14128 innehar upphovsrätten